

KRYTERIA OCENIANIA
z katechezy w zakresie klasy VIII szkoły podstawowej
do programu nr AZ-2-01/18
i podręcznika nr AZ-24-01/18-RA-24/23
„Mocą Ducha Świętego przemieniamy świat”
 pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
I. Po co żyjemy – powołanie do miłości				
Uczeń: – wskazuje na Boga jako źródło miłości, – przedstawia Jezusa jako Dobrego Pasterza, – wyjaśnia, na czym polega wypełnianie czynów miłości, – podaje, że Bóg powołuje człowieka do świętości (C.10), – wskazuje na Jezusa jako na Tego, który w pełni realizował prawdziwą miłość.	Uczeń: – przytacza przypowieść o krzewie winnym (C.10), – streszcza przypowieść o dobrym pasterzu (C.10), – wyjaśnia, czym jest miłość (C.10.2), – podaje przykazanie miłości Boga i bliźniego (C.10), – podaje, co jest warunkiem trwania w miłości, – podaje znaczenie terminu „świętość”, – podaje różne formy powołania – droga do świętości św. Teresy od Dzieciątka Jezus (E.4).	Uczeń: – wyjaśnia, co to znaczy: „trwać w Chrystusie”, – podaje, czym jest sens życia (A.1), – omawia sposoby wypełniania powołania do miłości (C.10.4), – wyjaśnia nowe przykazanie miłości, – wymienia owoce prawdziwej miłości, – wyjaśnia, że powołanie do świętości realizuje się przez miłość (C.10), – omawia różne formy powołania w świetle Ewangelii (C.10.4), – uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych (E.1.7).	Uczeń: – dowodzi, na czym polega wartość Bożej miłości (C.10.2), – wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3), – określa istotę miłości, – wymienia różne rodzaje miłości, – wyjaśnia termin: „agape” (C.10), – wymienia sposoby przeżywania miłości (C.10.3), – interpretuje przykazanie miłości Boga i bliźniego w świetle Ewangelii (C.10.1), – wskazuje na sposoby odkrywania powołania w świetle Bożego wezwania (C.10.5), – charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka (E.1.1), – podaje przykłady świadków wiary – św. Teresy od Dzieciątka Jezus w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8).	Uczeń: – wskazuje na sposoby odkrywania powołania w świetle Bożego wezwania (C.10.5), – określa wymagania prawdziwej miłości, – wyjaśnia i podaje, jak pracować nad własnym rozwojem emocjonalnym i społecznym (E.1.4), – przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskej (E.1.2), – przedstawia drogę świętości św. Teresy od Dzieciątka Jezus (E.4.1).
II. Sens życia – perspektywa eschatologiczna				
Uczeń: – podaje, czym jest powszechne zmartwychwstanie i paruzja (A.8), – wyjaśnia, czym jest zmartwychwstanie Chrystusa (A.8.1), – wskazuje, że Chrystus przyjdzie sądzić żywych i umarłych (A.8.7), – wymienia rzeczy ostateczne człowieka (A.8),	Uczeń: – omawia prawdę o zmartwychwstaniu umarłych (A.8.1), – wskazuje, co dokona się w czasie sądu ostatecznego (A.8), – charakteryzuje postawę gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.7), – definiuje znaczenie pojęć: „życie	Uczeń: – wskazuje, co dokona się w czasie powtórnego przyjścia Chrystusa (A.8), – krótko opisuje rzeczy ostateczne człowieka (A.7.6; A.8.2), – omawia prawdę o sądzie ostatecznym (A.8.2), – opisuje stan nieba i piekła (A.8), – przedstawia skutki zła (grzechu)	Uczeń: – podaje katolickie spojrzenie na śmierć człowieka i sens wiary w życie wieczne (A.8), – określa sens życia w świetle rzeczy ostatecznych człowieka (A.8), – wyjaśnia nauczanie Kościoła o odpustach (A.8.4).	Uczeń: – omawia biblijne obrazy końca świata oraz sądu ostatecznego i przedstawia ich interpretację w świetle wiary (A.8.6), – wykazuje związek między wiarą w czyściec i miłosierdziem Bożym (A.8.5).

– wskazuje co czynić, aby osiągnąć niebo, – definiuje pojęcia: „paruzja”, „sąd ostateczny” (A.8), – wymienia uczynki miłosierdzia, – wskazuje, że Chrystus przyjdzie sądzić żywych i umarłych, – podaje, czym jest życie wieczne (A.7), – podaje, czym jest czyściec (A.8).	wieczne”, „niebo”, „piekło” (A.7.6), – wskazuje na przyczyny zła (A.7.2), – określa zasady postępowania na ziemi, aby osiągnąć życie wieczne, – wymienia i krótko omawia rzeczy ostateczne człowieka (A.7.6; A.8.2).	(A.7.4).		
III. Modlitwa chrześcijanina wyrazem miłości				
Uczeń: – wyjaśnia znaczenie modlitwy (B.1.2), – formułuje modlitwę dziękczynienia, uwielbienia, przeproszenia i prośby (D.2.4), – zna <i>Modlitwę Pańską</i> (D.1), – podaje, że Jezus jest w centrum liturgii.	Uczeń: – podaje rodzaje, formy i postawy modlitwy (D.1), – uzasadnia potrzebę rozmowy z Bogiem na modlitwie, – podaje, że modlitwa jest fundamentem życia chrześcijańskiego (D.1), – podaje, że <i>Modlitwa Pańska</i> jest programem życia chrześcijanina (D.3), – wymienia najważniejsze trudności w modlitwie (D.4.1), – podaje cel sprawowania liturgii (B.1), – podaje, co jest celem sztuki (B.2).	Uczeń: – przedstawia rodzaje, formy i postawy modlitwy (D.1.3), – podaje znaczenie pojęcia: „modlitwa arcykapłańska” (D.2), – przytacza przykłady okoliczności modlitwy Jezusa (D.2.3), – wyjaśnia przesłanie wypływające z wezwań <i>Modlitwy Pańskiej</i> (D.3.1), – wskazuje na wartość codziennej modlitwy uwielbienia Boga, – podaje trudności, jakie człowiek może napotkać w modlitwie (D.4), – definiuje pojęcia: „liturgia”, „znak”, „gest”, „postawa”, – wymienia postawy i gesty liturgiczne (B.1), – wymienia przykłady twórców religijnych oraz ich dzieła, – wyjaśnia znaczenie udziału w liturgii dla życia chrześcijanina (B.1.2).	Uczeń: – omawia modlitwę arcykapłańską Jezusa (D.2.2), – omawia <i>Modlitwę Pańską</i> jako program życia chrześcijanina (D.3.2), – przedstawia sposoby walki z trudnościami w modlitwie (D.4.2), – charakteryzuje liturgię jako dialog człowieka z Bogiem (B.1.1), – wyjaśnia znaczenie udziału w liturgii dla życia chrześcijanina (B.1.2), – uzasadnia potrzebę świadomego i czynnego udziału w liturgii, – wyjaśnia rolę sztuki sakralnej w życiu religijnym (B.1.3), – wskazuje na najważniejsze wartości w kulturze.	Uczeń: – wymienia biblijne wzory modlitwy (D.2), – uzasadnia potrzebę przezwyciężania trudności, – wymienia podział zadań w sprawowaniu liturgii (B.1), – omawia rolę świeckich w liturgii (B.1.3), – przedstawia rolę sztuki sakralnej w liturgii Kościoła (B.2.7), – opisuje wybrane zabytki sakralne, – określa zadania, jakie stoją przed chrześcijaninem w zakresie tworzenia kultury (B.2.7).
IV. Świątynia Ducha Świętego – bierzmowanie				
Uczeń: – wymienia łaski otrzymane w czasie bierzmowania, – wskazuje, w jaki sposób działa Duch Święty, – podaje dary Ducha Świętego (A.14), – podaje słowa dialogu z biskupem podczas bierzmowania,	Uczeń: – nazywa bierzmowanie sakramentem umocnienia w wierze, – wymienia skutki sakramentu bierzmowania (A.14), – objaśnia, do czego zobowiązuje przyjęcie sakramentu bierzmowania (B.5.5),	Uczeń: – objaśnia znaczenie sakramentu bierzmowania dla chrześcijańskiego życia (B.5.4), – wskazuje, że w sakramencie bierzmowania zostaje powołany do troski o innych (F.2.3), – definiuje, czym jest charyzmat (A.14),	Uczeń: – nazywa bierzmowanie sakramentem Ducha Świętego i początkiem drogi na całe życie (B.5), – wyjaśnia, czym są charyzmaty Ducha Świętego w Kościele (A.14.1), – objaśnia, kim jest Duch Święty	Uczeń: – uzasadnia potrzebę rozwijania darów Ducha Świętego (B.5.5), – charakteryzuje poszczególne znaki obrzędów liturgii sakramentu bierzmowania (B.5.2), – uzasadnia potrzebę współpracy z Duchem Świętym w codziennym życiu (B.5.7),

– podaje, kto jest szafarzem bierzmowania, – definiuje, czym jest wiara i odpowiedzialność za nią.	– wyjaśnia, dlaczego chrześcijanin powinien rozwijać własną wiarę (B.5.3), – definiuje pojęcie: „owocne życie”.	– wymienia obrzędy sakramentu bierzmowania, – wskazuje na moment namaszczenia krzyżem jako istotny obrzęd bierzmowania (B.5.2), – objaśnia, na czym polega mężne wyznawanie wiary i postępowanie według jej zasad (B.5.4).	- dla Kościoła, – charakteryzuje poszczególne dary Ducha Świętego, – wyjaśnia znaczenie obrzędów bierzmowania (B.5.1), – wyjaśnia, czym jest krzyżmo święte, – uzasadnia, że Duch Święty uzdalnia nas do wyznawania wiary (B.5.3), – opowiada o życiu bł. Hanny Chrzanowskiej (F.2.4).	– wymienia najważniejsze fakty z życia bł. Hanny Chrzanowskiej (F.2), – uzasadnia, dlaczego bł. Hannę Chrzanowską nazywamy „Matką Teresą z Krakowa” (F.2.3).
---	--	--	---	---

V. Sakramenty na drodze Ośmiu Błogosławieństw

Uczeń: – definiuje pojęcie: „sakrament” (C.9), – wymienia sakramenty święte (C.9.1), – redaguje modlitwę dziękczynną za jeden z przyjętych sakramentów, – objaśnia zadania, jakie wynikają z przyjęcia sakramentu chrztu, – wyjaśnia na czym polega obowiązek naprawienia krzywd, – określa rolę sakramentu pokuty i pojednania w życiu (B.6), – podaje przykłady prześladowań chrześcijan, – definiuje, czym jest sakrament małżeństwa, – wymienia grzechy przeciwko czystości, – przytacza sposoby osiągnięcia ziemi obiecanej – nieba, – identyfikuje życie ludzkie z Bożym darem.	Uczeń: – podaje podział sakramentów (C.9), – projektuje propozycje graficzne sakramentów, – podaje, jakie jest znaczenie prawa w życiu człowieka, – wyjaśnia pojęcie: „ubogi w duchu”, – podaje, czym jest sprawiedliwość (C.9), – wyjaśnia treść błogosławieństwa: Mt 5,6 (A.13; C.9), – podaje, że dla chrześcijanina prawdziwym powodem do smutku może być zło i życie bez Boga (C.9), – wyjaśnia, co to jest prześladowanie (C.9), – podaje, że cierpienie uwrażliwia człowieka (C.9), – wyjaśnia, jakich ludzi Jezus nazywa cichymi i miłosiernymi, – wymienia skutki przystąpienia do sakramentu namaszczenia chorych (C.9.2), – wyjaśnia, czym jest czystość serca, – definiuje, czym jest cichość i pokora, – wyjaśnia określenia: „ludzie cisi”	Uczeń: – omawia znaczenie i skutki sakramentów (B.4.2), – wymienia Ośmiu Błogosławieństw (C.9.1), – omawia znaczenie i skutki chrztu świętego – w świetle Ośmiu Błogosławieństw (B.4.2; C.9.2; C.9.3), – omawia skutki bierzmowania w świetle błogosławieństwa: Mt 5,6 (C.9; B.5), – omawia rolę sakramentu pokuty i pojednania w życiu moralnym chrześcijanina w świetle Ośmiu Błogosławieństw (B.7.5; C.9.2; C.9.3), – wymienia świadków Chrystusa, których prześladowano za wiarę, – wskazuje na błogosławieństwa jako drogę przyjaźni z Jezusem, – wyjaśnia, dlaczego należy chronić życie ludzkie na każdym etapie jego istnienia (C.6.3).	Uczeń: – porównuje dar „wody żywej” z Bogiem udzielającym się człowiekowi w sakramentach, – objaśnia treść Ośmiu Błogosławieństw (C.9.2), – uzasadnia znaczenie Ośmiu Błogosławieństw w życiu chrześcijanina (C.9.3), – omawia skutki sakramentu pokuty w życiu indywidualnym i wspólnotowym, – odkrywa wartość ósmego błogosławieństwa i rolę Eucharystii w życiu moralnym chrześcijanina (B.6.4; C.9.3; C.9.3), – podaje przykład wrażliwości na cierpienie innych w osobie Heleny Kmieć (C.9), – uzasadnia potrzebę stosowania Ośmiu Błogosławieństw w swoim życiu (C.9.3), – identyfikuje ziemię obiecaną z Królestwem Niebieskim (C.9), – przedstawia nauczanie Kościoła na temat ludzkiego życia (C.6.4).	Uczeń: – przedstawia nauczanie Jezusa zawarte w Kazaniu na Górze (C.9), – uzasadnia znaczenie Ośmiu Błogosławieństw w drodze do zbawienia (C.9.4), – podaje, czym jest chrzest święty w świetle błogosławieństwa: „być ubogim w duchu” (C.9; B.4), – wskazuje różne formy współczesnych prześladowań na tle religijnym i sposoby przeciwstawiania się im, – omawia tajemnicę cierpienia i chrześcijańskie podejście do choroby (A.13.15), – przedstawia sakrament małżeństwa jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby w świetle Ośmiu Błogosławieństw (B.9.3; C.9.2; C.9.3), – uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w błogosławieństwach (C.9.5).
---	---	--	---	---

	i „ludzie pokorni”,			
VI. Bóg nieustannie posyła				
Uczeń: – podaje, czym jest ewangelizacja, – podaje propozycje, jak może wypełniać nakaz misyjny (F.2.1), – wskazuje na odpowiedzialność świeckich za Kościół (F.2), – podaje, kim jest: „męczennik” (F.2).	Uczeń: – definiuje pojęcia: „misjonarz”, „misje”, – wymienia zadania misjonarzy (F.1.3), – podaje znaczenie słów: „świadek wiary”, – podaje, czym jest: „apostolstwo świeckich” (F.2), – podaje istotę apostolstwa świeckich (F.2).	Uczeń: – przytacza słowa nakazu misyjnego (F.1.2), – wymienia przykłady świadków wiary (E.3), – wymienia cechy świadka Chrystusa, – wyjaśnia, na czym polega świadectwo chrześcijańskiego życia, – wskazuje na miejsce świeckich we wspólnocie Kościoła (F.2), – wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za Kościół, – podaje i opisuje przykłady apostolstwa w Kościele (F.2.1).	Uczeń: – uzasadnia potrzebę włączenia się w dzieło misyjne Kościoła (F.2.2), – przedstawia biblijne przykłady osób powołanych przez Boga oraz ich zadania (A.11.4), – wskazuje na aktualne możliwości realizacji świadectwa chrześcijańskiego życia, – proponuje konkretne formy zaangażowania ludzi świeckich w życie Kościoła lokalnego – parafii, diecezji (F.2.3). – opisuje możliwości i podaje przykłady apostolstwa w Kościele (F.2.1), – wskazuje kraje, gdzie obecnie posługują misjonarze polscy, – wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła (F.1.1).	Uczeń: – wymienia organizacje, które wspierają prace misjonarzy (F.2.4), – podaje przykłady ludzi zaangażowanych w misje (F.2.4), – opowiada o wybranych świadkach wiary Starego i Nowego Testamentu (A.11), – opisuje i podaje przykłady zaangażowania osób świeckich w Kościele, rodzinie, szkole, różnych środowiskach rówieśniczych i na portalach społecznościowych (F.2.1), – podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostolstwo (F.2.4), – podaje przykłady świadków wiary w historii Kościoła (E.3), – podaje przykłady współczesnych męczenników na misjach (F.1.3).
VII. Świadkowie Ewangelii w naszej historii				
Uczeń: – formuje definicję: „bohaterstwa” i „męczeństwa”, – podaje, czym jest miłość i miłosierdzie, – wymienia zadania ucznia Chrystusa, – wskazuje na wiarę jako największą wartość w życiu człowieka.	Uczeń: – dostrzega związki między bohaterstwem, męczeństwem i świętością, – charakteryzuje przykłady świadków wiary (E.3), – dostrzega znaczenie wierności przekonaniom w życiu poznanych świadków wiary (E.4.1), – identyfikuje Ruch Światło-Życie spośród innych wspólnot Kościoła katolickiego, – charakteryzuje rolę świeckich w Kościele (E.3.11).	Uczeń: – wskazuje, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.11), – wyjaśnia, na czym polega męczeństwo św. Maksymiliana Marii Kolbego i błogosławionych (E.3), – opowiada o życiu św. Matki Teresy z Kalkuty (E.4), – podaje wydarzenia i ich daty, które doprowadziły do uznania, że Maryja jest Królową Polski, – określa rolę Maryi w historii naszego Narodu (E.5.b), – podaje, że ks. Franciszek Blachnicki to duszpasterz młodzieży, założyciel Ruchu Światło-Życie (E.4.1), – charakteryzuje Ruch Światło-	Uczeń: – opowiada o roli Kościoła w czasach II wojny światowej (E.3.10), – uzasadnia potrzebę szacunku wobec duchownych – ofiar II wojny światowej, – wskazuje najważniejsze fakty z życia św. Maksymiliana Marii Kolbego oraz innych wybranych świętych z czasów II wojny światowej (E.4.1; E.5.8), – przedstawia stosunek komunizmu do religii i Kościoła, miłosierdzie, – wykazuje aktualność myśli św. Matki Teresy z Kalkuty, opowiada o roli założonych przez nią wspólnot (E.4.1), – wymienia wydarzenia historii Polski XX wieku, w których	Uczeń: – wymienia duchownych i osoby konsekrowane, zasłużonych dla ojczyzny i Kościoła podczas II wojny światowej (E.3), – wymienia męczenników II wojny światowej z diecezji radomskiej (E.4; E.5), – wymienia postaci duchownych represjonowanych w okresie stalinizmu, którzy złożyli wówczas świadectwo wiary (E.3), – opowiada o roli Kościoła w czasach stalinowskich (E.3.10), – uzasadnia, że działalność św. Matki Teresy z Kalkuty jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.1; E.3.11), – wskazuje na wydarzenia, które wpłynęły na budowanie tożsamości

		Życie (E.5.9), – wymienia świeckich świadków Ewangelii (E.1).	Maryja odgrywa szczególną rolę (E.5.7), – opowiada o życiu i działalności ks. Franciszka Blachnickiego (E.1).	narodowej Polaków w XX w. (E.5.9).
VIII. Umocnieni duchem miłości – rok liturgiczny				
Uczeń: – definiuje pojęcie: „roku liturgicznego”, – objaśnia, czym różni się rok liturgiczny od kalendarzowego (A.10), – podaje sens i przesłanie nabożeństwa różańcowego (B.2), – podaje, że październik to miesiąc różańcowy (D.5), – potrafi modlić się na różańcu (D.5), – podaje, kiedy Kościół obchodzi uroczystość Wszystkich Świętych oraz Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych (A.8), – wymienia postaci Adwentu, – wymienia symbole adwentowe, – podaje sens i przesłanie uroczystości Narodzenia Pańskiego (B.2), – podaje, kiedy Kościół obchodzi uroczystość Narodzenia Pańskiego (A.8), – wymienia tradycje i zwyczaje związane z Bożym Narodzeniem, – podaje, kiedy Kościół obchodzi uroczystość Objawienia Pańskiego (A.8), – opisuje zwyczaje i tradycje uroczystości Objawienia Pańskiego, – podaje, że Wielki Post jest szczególnym czasem pokuty i oczyszczenia serca (B.2), – wymienia nabożeństwa Wielkiego Postu i wielkopostne środki nawrócenia, – rozróżnia liturgię	Uczeń: – wymienia i opisuje tajemnice różańca (B.2.2), – podaje sens, przesłanie i liturgię uroczystości Wszystkich Świętych oraz Dnia Zaduszných (B.2), – podaje sens i przesłanie Adwentu (B.2), – podaje, kiedy Kościół obchodzi Adwent (A.8), – omawia liturgiczne formy świętowania Adwentu (B.2.3), – omawia liturgiczne formy świętowania uroczystości Narodzenia Pańskiego (B.2.3), – omawia tradycje i zwyczaje świąt Bożego Narodzenia, – podaje sens i przesłanie uroczystości Objawienia Pańskiego (B.2), – omawia liturgiczne formy świętowania uroczystości Objawienia Pańskiego (B.2.3), – opowiada o chrzcie Jezusa. – podaje sens i przesłanie Wielkiego Postu (B.2), – podaje, kiedy Kościół obchodzi Wielki Post (A.8), – uzasadnia religijny wymiar Wielkiego Postu (B.2.4), – podaje, że Triduum Paschalne jest szczególnym czasem pokuty i oczyszczenia serca (B.2), – podaje, kiedy Kościół obchodzi Triduum Paschalne (A.8), – omawia liturgiczne formy świętowania Triduum Paschalnego (B.2.3), – omawia liturgiczne formy	Uczeń: – opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego (B.1.5), – opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie tajemnic różańca (B.1.5), – charakteryzuje działalność św. Jana Pawła II (B.2.2), – uzasadnia religijny wymiar uroczystości Wszystkich Świętych oraz Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych (B.2.4), – uzasadnia religijny wymiar Adwentu (B.2.4), – charakteryzuje uroczystość Narodzenia Pańskiego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – definiuje pojęcie: „epifania”, – uzasadnia religijny wymiar uroczystości Narodzenia Pańskiego (B.2.4), – uzasadnia religijny wymiar uroczystości Objawienia Pańskiego (B.2.4), – podaje sens i przesłanie święta Chrztu Pańskiego (B.2), – charakteryzuje okres Wielkiego Postu w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – omawia liturgiczne formy obchodzenia Wielkiego Postu (B.2.3), – przytacza odpowiedzi Jezusa na pokusy Szatana, – podaje sens i przesłanie Triduum Paschalnego (B.2),	Uczeń: – ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A. 10.5), – omawia liturgiczne formy świętowania nabożeństwa różańcowego (B.2.3), – uzasadnia związek modlitwy różańcowej z życiem chrześcijanina (D.5.3), – wymienia najważniejsze wydarzenia z życia Karola Wojtyły – św. Jana Pawła II (E.4.2), – wskazuje datę wspomnienia św. Jana Pawła II (B.2.2), – charakteryzuje uroczystość Wszystkich Świętych oraz Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – charakteryzuje okres Adwentu w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – charakteryzuje uroczystość Objawienia Pańskiego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – podaje, kiedy Kościół obchodzi święto Chrztu Pańskiego (A-S), – uzasadnia religijny wymiar święta Chrztu Pańskiego (B.2.4), – charakteryzuje Triduum Paschalne w kontekście wydarzeń	Uczeń: – charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – charakteryzuje różaniec w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – charakteryzuje istotę kultu Maryi (B.2.4), – podaje sens i przesłanie pontyfikatu św. Jana Pawła II dla Kościoła, świata, Polski (B.2), – charakteryzuje pontyfikat św. Jana Pawła II w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A. 10.6), – charakteryzuje święto Chrztu Pańskiego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – omawia praktyki ascetyczne w Kościele (B.2.6), – zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6).

poszczególnych dni Triduum Paschalnego (B.2), – podaje sens i przesłanie uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego (B.2), – podaje, kiedy Kościół obchodzi uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego (A.8).	świętowania uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego (B.2.3), – podaje sens i przesłanie Święta Miłosierdzia Bożego (B.2), – podaje, kiedy Kościół obchodzi Święto Miłosierdzia Bożego (A.8), – podaje sens i przesłanie uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2), – podaje, kiedy Kościół obchodzi uroczystość Zesłania Ducha Świętego (A.8).	– wymienia wydarzenia poszczególnych dni Triduum Paschalnego (B.2), – uzasadnia religijny wymiar Triduum Paschalne (B.2.4), – charakteryzuje uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego (B.2.4), – charakteryzuje Świętą Faustynę Kowalską (B.2.2), – omawia liturgiczne formy świętowania Święta Miłosierdzia Bożego (B.2.3), – uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2.4).	zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – charakteryzuje Święto Miłosierdzia Bożego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – charakteryzuje uroczystość Zesłania Ducha Świętego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – omawia liturgiczne formy świętowania uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2.3).	
--	---	--	--	--